

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรครักไท

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรครักไท ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๘/๒๕๕๖ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรครักไท ดังนี้

นโยบายพรรครักไท พ.ศ. ๒๕๕๖

พรรครักไทมีนโยบายที่จะบริหารประเทศภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายสูงสุด ตามแนวทางการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จะรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จะผดุงส่งเสริมความรักสามัคคีปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ เพื่อให้เกิดความผาสุก ความสงบ สร้างความมั่นคงและความมั่นคงให้กับประเทศไทย จะส่งเสริมให้มีความเท่าเทียมกันสำหรับคนในชาติ ให้มีสิทธิ เสรีภาพ ภารดรภาพ และศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

พรรครักไทเห็นว่าอุดมการณ์ทางการเมือง ในเรื่องการปกครองบนพื้นฐานระบอบประชาธิปไตย ที่มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประชาชนได้มีการเรียนรู้จักการรักษาสิทธิพื้นฐานตามกฎหมาย การใช้สิทธิการมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองประเทศ ผ่านการเลือกตั้ง การตรวจสอบ และการเรียกร้องสิทธิตามแนวคิดการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตย พรรครักไทจึงมีแนวทางสนับสนุน ส่งเสริมการปฏิรูปการปกครองตามแนวทางเสรีประชาธิปไตย ดังนี้

(๑) ยึดหลักปกครองระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๒) เคารพสิทธิ เสรีภาพ ภารดรภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยเสมอภาคและเท่าเทียมกัน และปลูกฝังจิตสำนึกให้คนไทยมีความรักในชาติ และปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อชาติบ้านเมืองด้วยความรักและหวงแหน

(๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น และส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการตนเอง และนำความเจริญสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง

(๔) ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหา การทุจริต ประพฤติมิชอบ ในด้านต่าง ๆ ทั้งนโยบายและการปฏิบัติ สนับสนุนหน่วยงานและองค์กรอิสระที่มีบทบาทและหน้าที่ในการปราบปรามการทุจริต

(๕) ให้ประชาชนทุกภาคส่วน ทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมในทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และร่วมกันเผยแพร่ความรู้ ความคิดทางการเมือง การปกครองในระบบประชาธิปไตย ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๖) เคารพเทิดทูนและปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างเต็มความสามารถทุกรูปแบบ

(๗) จัดตั้งคณะกรรมการมีหน้าที่กำหนดนโยบายการบริหารหนี้สิน และการชำระหนี้ กองทุนสำรองแห่งชาติ เพื่อบริหารจัดการหนี้สาธารณะและแก้ไขปัญหากรณีบริหารผิดพลาดจากองค์กร เพื่อปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

(๘) จัดตั้งคณะกรรมการศึกษาและพิจารณาแก้ไขปัญหา ในด้านข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง ตลอดจนสนธิสัญญาสัมปทานต่าง ๆ ที่ผูกพันทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ที่มีโอกาสทำให้รัฐและประชาชน เสียหายเสียผลประโยชน์

(๙) กระจายอำนาจการดูแลรักษาความสงบภายในประเทศและระดับประเทศ ให้บทบาทการดูแลรักษาปกป้องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นจัดการตนเอง ให้เพิ่มบทบาทกองทัพเรือดูแลพื้นที่ชายฝั่งและทางทะเล และพื้นที่ทับซ้อนทางทะเล เพิ่มบทบาทกองทัพอากาศให้มีประสิทธิภาพในการปกป้องการรุกรานแดนทางอากาศ ทั้งการโจมตีด้วยอาวุธทันสมัย ทั้งการสอดแนม และการป้องกันภัย

๒. นโยบายเศรษฐกิจการเงินและการคลัง

พรรครักไทเห็นว่าการทำความเข้าใจสถานการณ์ทางเศรษฐกิจรอบด้าน สถานะการเงินการคลังของประเทศ สมรรถภาพการแข่งขันระหว่างประเทศ และการวางบทบาทการเป็นศูนย์กลางในกลุ่มประเทศ

ประชาคมอาเซียนที่จะมีผลในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ความเข้มแข็งของประเทศไทยที่ดีทีเป็นบวก ประชากร ๖๕ ล้านคน ชนชั้นกลางรุ่นใหม่เติบโตในต่างจังหวัด ความเจริญในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ระบุว่า การปล่อยสินเชื่อบริษัทพาณิชย์ ในต่างจังหวัดแข่งขันหน้าเมืองหลวงครั้งแรก นโยบายจึงมุ่งไปพัฒนาธุรกิจ ในต่างจังหวัด ทางปูนซีเมนต์ไทยประกาศว่า การจำหน่ายปูนวัสดุก่อสร้างในศูนย์ต่างจังหวัดมียอดขาย สูงกว่าเมืองหลวงเช่นกัน เป็นผลให้ธุรกิจก่อสร้างในต่างจังหวัดเติบโตแสดงให้เห็นว่าการพัฒนา ทางเศรษฐกิจต่อไป จะเป็นการสร้างความเข้มแข็งของประชากร และระบบเศรษฐกิจในต่างจังหวัด ไปรองรับการวางยุทธศาสตร์ด้านคมนาคมและการสื่อสารของประเทศ

๓. นโยบายด้านสังคม วัฒนธรรม ศาสนา และการกีฬา

พรรครักไทยจะส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ด้วยการจัดสวัสดิการ ดูแล และจัดที่พักสอนให้ ทั้งช่วงเป็นนักกีฬาและหลังจากวางมือสำหรับคนที่พร้อมทำงานในหน้าที่ ผู้ฝึกสอนนักกีฬารุ่นต่อ ๆ มา สนามฝึกซ้อมหรือจัดการแข่งขันที่มีมาตรฐานควรมีการกระจายไป ตามพื้นที่ในภูมิภาค การเตรียมการรองรับสังคมผู้สูงวัยของประเทศ ควรมีแผนรองรับไว้ล่วงหน้า ได้แก่ สถานรักษา ดูแลพักฟื้นสำหรับคนที่อ่อนแอ สถานศึกษาฝึกอบรมวิชาชีพอิสระ สำหรับรองรับให้คนสูงวัย ที่ยังแข็งแรง มีประสบการณ์ภูมิความรู้ ได้มาเป็นครูถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์แบบเสริมทักษะ ให้กับผู้สนใจบทบาทด้านการเมืองต่อไปอาจมีสภาพที่ปรึกษาสำหรับคนสูงวัยมีประสบการณ์ได้เป็นที่ปรึกษา ในการปกครองส่วนท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ด้านวัฒนธรรมควรจัดการให้สามารถทำรายได้เข้าสู่ส่วนท้องถิ่น และรายได้เข้าประเทศได้

๔. นโยบายด้านการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พรรครักไทยมองเห็นว่าการทำแผนยุทธศาสตร์การผลิตการส่งออกของประเทศ เป็นสิ่งจำเป็น ภาคอุตสาหกรรมน้ำตาลกับการเกษตรพืชไร่อ้อยเป็นตัวอย่างที่ดี ทำให้ภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกของไทย ไม่เคยมีปัญหาตลอดมา ทั้งด้านราคา การควบคุมพื้นที่ปลูกปริมาณอ้อยของชาวไร่ และภาคการผลิตอุตสาหกรรม เพื่อการส่งออก ประเทศไทยกุมตลาดโลกในการส่งออกข้าว ควรกำหนดแผนนโยบายให้กลุ่มผู้ส่งออก ซื้อข้าวถูก จากประเทศเพื่อนบ้านส่งขายตลาดประจำ วางมาตรฐานข้าวไทยเป็นข้าวคุณภาพ เพื่อการส่งออก ตลาดที่มีกำลังซื้อ นิยมบริโภคข้าวไทย ที่สำคัญให้คนไทยมีข้าวคุณภาพดีซื้อทานได้ราคาถูก ด้านอุตสาหกรรม ยางพารา ที่ไทยเป็นผู้ผลิตต้นน้ำ คือปลูกสวนยางปริมาณมาก ทางภาคใต้ ภาคกลาง ภาคอีสาน

จำเป็นต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพิ่มมูลค่าการส่งออกจากอุตสาหกรรมกลางน้ำ เป็นอุตสาหกรรมปลายน้ำ โดยพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ให้มีการใช้งานหรือบริโภคในประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อสร้างอุตสาหกรรมให้เข้มแข็ง จะได้ไปสู่กับตลาดโลก การนำประเทศเข้าสู่ภาคีการลดสถานะโลกร้อนเป็นเรื่องจำเป็น นอกจากเป็นการสร้างสำนึกความรับผิดชอบต่อ เป็นการสร้างมาตรฐานการผลิตที่ลดการปล่อยก๊าซทำลายชั้นบรรยากาศ และสามารถขายคาร์บอนเครดิตได้

๕. นโยบายด้านสวัสดิการสังคม แรงงาน และการอาชีพ

พรรครักไทยมองเห็นว่าการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ เป็นต้นไป เป็นเป้าหมายที่ท้าทาย แรงงาน อาชีพต่าง ๆ ของไทย เด็กไทยควรมีพัฒนาการให้สามารถรองรับภาษาอาเซียนได้อย่างน้อย ๓ ภาษา นอกจาก ไทย อังกฤษ จีน แล้วเลือกอีกภาษา เพราะเป็นความได้เปรียบในการเลือกประกอบอาชีพ หลังจากพรมแดนประเทศเป็นแค่เส้นแบ่งเขต การไปมาหาสู่ การติดต่อ การสื่อสาร จะทำได้ตลอดเวลา

๖. นโยบายด้านการศึกษา

พรรครักไทยเห็นว่าการเตรียมความพร้อมในการจัดระบบการศึกษาให้รองรับการเป็นประชากรอาเซียน และคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยเป็นเรื่องที่สำคัญ ต้องมีการสนับสนุนแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีพ จากประเทศเพื่อนบ้าน

๗. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม และการลงทุน

พรรครักไทยมองโอกาสและความเสี่ยงของผลกระทบจากกระแสทุนนอก นโยบายการรักษาค่าเงินบาท ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) การก่อกวนนี้สาธารณะเพื่อระดมลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ เพื่อรองรับการจ้างงาน การขยายตัวระบบเศรษฐกิจหลังจากมีการเปิดประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน การออกพันธบัตรกู้เงินในประเทศ เป็นเรื่องจำเป็น เป็นการลดความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก ความผันผวนเงินตราต่างประเทศ และเป็นการดูดสภาพคล่องส่วนเกินในประเทศนำมาใช้พัฒนาประเทศ เป็นความท้าทายใหม่ ที่ธนาคารกลางและกระทรวงการคลังของไทย จะเป็นผู้นำนโยบายนอกกรอบ อนุรักษ์นิยม ที่เน้นการเก็บรักษาเงินตราไว้จนอ่อนค่า ไม่เอามาหาประโยชน์ในห้างกอง และหาทางชดเชย ค่าใช้จ่ายการสูญเสียเงินตราจากดอกเบี้ย เงินกองทุนการควมรวมสถาบันการเงินที่ ปรส. ทำทังไว้ และปัญหาขาดทุนจากการรักษาค่าเงินบาทที่ ธปท. ดำเนินนโยบายไว้

๘. นโยบายด้านสาธารณสุข สตรี เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ

พรรครักไทมองว่าการให้การสนับสนุนหน่วยงานที่ดูแลสตรี เด็กผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ที่มาจดทะเบียนเป็นสมาคม องค์กร เพื่อที่จะได้สามารถรับการช่วยเหลือด้านงบประมาณ และสนับสนุนช่วยเหลือในการดูแลสุขภาพให้ครบวงจร

๙. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พรรครักไทมองว่าพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์พัฒนาได้จากคนในชาติจากเด็กรุ่นใหม่ ๆ มาต่อยอด การค้นพบ ต้องสนับสนุนให้คนไทยใช้ของไทย วิทยาศาสตร์ของไทยจะได้ก้าวหน้า รัฐบาลต้องให้การยอมรับ ช่วยการสนับสนุน ด้านการจดลิขสิทธิ์รับรอง การใช้กฎหมายกับผู้ละเมิดทั้งในและนอกประเทศ

๑๐. นโยบายด้านคมนาคม การสื่อสาร และการท่องเที่ยว

พรรครักไทมองว่าการวางแผนแม่บทระบบขนส่ง แผนผังเครือข่ายทางถนน ทางน้ำ ทางรถไฟ ทางอากาศ เป็นเรื่องจำเป็น เนื่องจากประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการเดินทางในภูมิภาคอาเซียน ระหว่างประเทศ เพื่อนบ้าน ความก้าวหน้าการพัฒนาระบบรางจากเหนือจรดใต้ จากตะวันออกไปตะวันตก และเชื่อมต่อประเทศเพื่อนบ้านเป็นสิ่งจำเป็น เป็นการเชื่อมความเจริญในภูมิภาค และพัฒนาการ การลงทุนในประเทศ เป็นการสร้างงาน สร้างคน สร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ

๑๑. นโยบายด้านการต่างประเทศและสัมพันธไมตรี

พรรครักไทต่อต้านและไม่เห็นด้วยกับการยึดอำนาจหรือการทำรัฐประหาร อันเป็นต้นเหตุ ของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ได้รับการดูแล ไม่ใช่เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ สนับสนุนจุดยืน การเป็นมิตรประเทศที่ดีของนานาชาติ รักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจาก ประชาชนในพื้นที่ต่างมีที่มาจากเชื้อชาติเดิมเหมือนกัน เพียงแต่แตกต่างกันที่การถือสัญชาติ การใช้ภาษา ของแต่ละประเทศ

๑๒. นโยบายด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

พรรครักไทเห็นว่าไทยควรทุ่มเทงบประมาณไปเสริมสร้างกองทัพเรือ ทั้งในด้านชายฝั่ง มหาสมุทรอินเดีย และพื้นที่ทะเลอ่าวไทย เพื่อปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ ปกป้องเขตแดน และปกป้อง กองเรือไทย ที่ออกหากินในพื้นที่ทะเลเขตทับซ้อน และพื้นที่ทะเลหลวง ส่วนกองทัพอากาศควรได้รับการพัฒนา เสริมสร้างเชี่ยวชาญ ให้สามารถดูแลพื้นที่ประเทศไทย ปกป้องประเทศไทยจากสงครามสมัยใหม่ ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีและยุทธการ จรวดซีปนาวุธ

๑๓. นโยบายด้านพลังงานและการสาธารณสุข

พรรครักไทมองปัญหาด้านพลังงานเป็นประเด็นปัญหาหลักของประเทศ เนื่องจากพลังงานเป็นต้นทุนสำคัญในการผลิตในชีวิตประจำวันของคนไทย จากการเดินทาง การหุงต้ม การใช้ไฟ การทำธุรกรรมต่าง ๆ ประเทศเราผลิตพลังงานไม่พอใช้ จึงต้องมีการนำเข้า ราคาพลังงานจึงมีผลกระทบต่อราคาของสินค้า หากราคาขึ้น มูลค่านำเข้าก็เพิ่ม ไทยมีการใช้พลังงานนำเข้าผิดประเภท ได้แก่ การใช้แก๊สหุงต้มในรถยนต์ รัฐรับภาระราคาแก๊สหุงต้มไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคตามบ้าน ราคาแก๊สบ้านเราถูกมีผลให้มีการลักลอบนำไปขายในประเทศเพื่อนบ้าน

๑๔. นโยบายด้านสหกรณ์และการคุ้มครองผู้บริโภค

พรรครักไทมองว่าไทยยังไม่ได้นำระบบสหกรณ์มาใช้ประโยชน์ในภาคการเกษตรเต็มที่ เพราะการรวมตัวของสหกรณ์การเกษตรจะขาดทุนดำเนินการ ขาดทักษะการจัดการ ขาดการแสวงหาตลาด รัฐจำเป็นต้องเข้าไปเป็นตัวกลางในการรับจำหน่ายผลผลิตหรือการรับประกันราคาซื้อขาย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค การบริโภค ยาบำรุงอาหารเสริม เป็นที่นิยมมากจากระบบขายตรงและขายผ่านทีวีดาวเทียม การคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่ถึง ในยุคของการสื่อสารที่ทำรายได้เป็นหมื่นล้านบาท รัฐบาลไม่รู้เท่าทันการขายบริการแบบเหมาเช่า เก็บค่าบริการ ในส่วนที่ไม่ได้ใช้งาน

๑๕. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อร้ายแรง

พรรครักไทมองว่าภัยของยาเสพติด มาจากการที่ยังมีผู้เสพ ปัญหาการเสพล้วนมาจากคนที่ถูกสังคมทอดทิ้ง การได้รับการชักจูง และปัญหาครอบครัว หากภาครัฐมีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ผ่านมามีคนถูกทาง ให้การรักษาผู้เสพไปพร้อมกับการปราบปราม มีหน่วยงานดูแลรับผิดชอบหลายระดับ แต่ตัวการใหญ่ยังลอยนวล สาวไปไม่ถึงตัว ด้านโรคติดต่อร้ายแรง มองว่าโรคเอดส์ยังเป็นภัยเงียบที่รัฐควบคุมไม่ได้ เนื่องจากเด็กรุ่นใหม่มีความอิสระเสรี มีระบบสื่อสารช่วยให้ติดต่อกันได้ง่าย เป็นปัญหาการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรค เสนอแนวนโยบาย นโยบายด้านการพาณิชย์ต้องมีการตื่นตัวปรับตัวให้ทันกับระบบการบริโภคของประชาชน ระบบเศรษฐกิจไทยขยายตัวมาก แต่การเก็บภาษียังไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย รายได้ของรัฐมาจากฐานการเก็บภาษีเงินได้ของผู้ที่กินเงินเดือนในประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีรายได้เก็บจากภาษีการบริโภคเป็นหลัก คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะสะท้อนการเติบโตของธุรกรรมการบริโภคของประชาชนนั่นเอง

๑๖. นโยบายด้านการบังคับใช้กฎหมายและการยุติธรรม

พรรครักไทยมองว่าองค์กรอิสระที่มาจากรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ได้ถูกทำให้ลดทอนความน่าเชื่อถือจากข้อกล่าวหาการปฏิบัติงานในหน้าที่ การพลิกฟื้นความน่าเชื่อถือจึงเป็นภารกิจที่สำคัญ แผนนโยบายแก้ไขมีดังนี้

สนับสนุนให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ด้วยการตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และแก้ไขกฎหมายที่บกพร่องเป็นรายมาตรา ทั้งนี้เพื่อให้รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายของประชาชน แทนที่จะเป็นกฎหมายของฝ่ายค้านและกลุ่มการเมือง สนับสนุนให้มีกระบวนการสรรหาคณะกรรมการที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ที่กำลังครบวาระการดำรงตำแหน่ง ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สนับสนุนการพิจารณาของคณะกรรมการปรองดองให้มีการออกกฎหมายเพื่อการนิรโทษกรรมให้กับประชาชนที่กำลังติดคุก สนับสนุนให้กระบวนการยุติธรรมรักษามาตรฐานการพิจารณาคดีความ ให้มีการตัดสินไปตามหลักฐานและฐานความผิด โดยเฉพาะคดีการเมือง กำหนดเพิ่มเขตอำนาจศาลและบุคลากรทางศาลให้มากขึ้นและเพียงพอต่อการพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นและอาจจำแนก ลักษณะศาลให้มากขึ้นอย่างเหมาะสมต่อลักษณะคดี โดยเฉพาะประเภทที่เป็นคดีชั้นศาลให้มีอนุญาโตตุลาการในทุกระดับตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด เพื่อเจรจาตกลง และบรรเทาความเดือดร้อน จนกระทั่งถึงระดับ ข้อพิพาทในความผิดเล็กน้อยที่สามารถตกลงกันได้ โดยให้อนุญาโตตุลาการเป็นองค์กรที่ได้รับการรับรองจากศาล

ข้อบังคับพรรครักไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อบังคับพรรครักไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรครักไทย เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรค และการดำเนินกิจการในทางการเมืองของพรรค ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรครักไทย พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรครักไทยนี้ตั้งแต่วันที่รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับพรรคนี้ให้เรียกว่า “พรรครักไท” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “PARTY OF RAKTAI” ชื่อย่อภาษาไทย “ร.ท.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “P.O.R.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค ความหมาย

(๑) พรรครักไทใช้เครื่องหมายเป็นสีเหลี่ยมพื้นสีแดง มีรูปใบโพธิ์สีเขียวเข้มวางบนพื้นที่สีเหลี่ยมสีแดงมีตัวอักษรชื่อ “พรรค” สีขาวที่หุ้มมซ้ายบน และตัวอักษรชื่อ “รักไท” สีขาวบนใบโพธิ์ ด้านล่างของพื้นที่สีเหลี่ยมสีแดงมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีน้ำเงินคำว่า “PARTY OF RAKTAI” ดังภาพ

โดยมีคำอธิบายดังนี้

กรอบสีเหลี่ยมพื้นสีแดง หมายถึง ความเป็นชาติ ความรักชาติ ของคนไทย

ใบโพธิ์สีเขียวเข้ม หมายถึง ความร่มเย็น ความมีศีลธรรม มีคุณธรรมของชาวพุทธ หรือคนที่มาพึ่งพระบรมโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์ไทย ไม่ว่าจะต่างชาติต่างศาสนาใดล้วนได้รับความร่มเย็นร่มโพธิ์กันถ้วนหน้า

คำว่า พรรครักไท บนพื้นสีแดงกับบนใบโพธิ์สีเขียวเข้ม เป็นตัวอักษรสีขาว สีขาว หมายถึง ศาสนา เป็นความบริสุทธิ์ มีความสะอาด มีคุณธรรมจากการได้ปฏิบัติตามคุณธรรมความเชื่อของศาสนา สีประจำพรรค คือ สีขาว น้ำเงิน แดง เขียวเข้ม

(๒) คำขวัญของพรรค เศรษฐกิจเข้มแข็ง ประเทศชาติมั่นคง เราคนไทย รักไท

(๓) ตรายางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันแต่ใช้สีเดียวล้วน

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่พรรครักไทตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๒๐ ถนนจรัญสนิทวงศ์ ซอย ๕๒ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐๘ ๑๓๓๓ ๒๒๙๑

ข้อ ๖ สาขาพรรครักไทที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่า “สาขาพรรครักไท ลำดับที่...” โดยที่จะมีชื่อใดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือมีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นพระภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคนตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิก ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้น ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมิมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๕ วรรคสอง

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสุดสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่า มติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาค และจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรค ให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรค จนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกๆระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของพรรค อย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่อำนาจบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพ ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองสมาชิกของพรรคจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรคทุกระดับ ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรค ที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีวิตด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรี เกียรติยศชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณูญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับตามลำดับดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๙

(๒) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๑)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) เมื่อหัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่งให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๕) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวัน แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ยกเว้นกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากสมาชิกภาพของพรรค

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค
- (๓) ควบคุมไม่ให้พรรคและผู้ซึ่งพรรคส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด
- (๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ดังนี้
 - (ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 - (ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล
 - (ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติการจัดตั้งสาขาพรรคและอนุมัติการเลิกสาขาพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนวยการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรค ตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๕) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๖) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย กฎ และระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) แต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจำนวนไม่เกินห้าคน อันประกอบไปด้วย หัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค เภรัณยูพรรค และกรรมการหรือบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

(ช) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เற்றுณิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๒๕ คณะผู้บริหารพรรคตามข้อ ๒๔ (๑) (ฉ) มีอำนาจหน้าที่ในควบคุมดูแลการบริหารจัดการภายในสำนักงานพรรค เสนอแผนการดำเนินกิจการของพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรค ต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๖ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรค ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค จากรายชื่อตามลำดับดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่พรรคให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารของพรรค ที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๒๗ ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการเลือกตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๘ ในการจัดตั้งสาขาพรรคให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๙ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรค รวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนโดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบเพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๓๑ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานสาขาพรรค

(๒) รองประธานสาขาพรรค

(๓) เลขานุการสาขาพรรค

- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๑
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ

อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรอง ไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๔ ให้สาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตพื้นที่สาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๕ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาคอมบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาคอมบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เสร็จธุระสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมรายรับ-รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ ของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค

หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เลิกสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งหมด ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งหมด ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่ง อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๗ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๖

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๘ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๙ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคนแล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรค

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรค มีดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด
- (๒) ผู้แทนของสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรค
- (๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

- ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรค
- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายของพรรค
 - (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับของพรรค
 - (๓) เลือกตั้งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค รองเลขาธิการพรรค เภรัณยูภิกพรรค นายทะเบียนสมาชิกพรรค โฆษกพรรค และกรรมการบริหารพรรค
 - (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค คณะกรรมการนโยบายพรรค และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค
 - (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
 - (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
 - (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
 - (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
 - (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๔ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ
- ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าแจ้งกำหนดการการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรค และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคนั้น

ข้อ ๕๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้ง กำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือน และประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการ สาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระ หรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อบรรลุอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรค เป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคและสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้อง ตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ประธานสาขาพรรคจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรค และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรค

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรคและบัญชีของสาขาพรรค ประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรค การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมบำรุงพรรค

และการบริจาคแก่พรรค

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการจัดกิจกรรม

หาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรค

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใด ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคแก่พรรคให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรค คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรค มีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้ง รายงานการสอบสวน ต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกพรรคไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณา เสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจน แสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการ บริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๕ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไป ตามขั้นตอน ที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๑๑ พรรคสาม

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายของพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้อนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการดังนี้

- (๑) ญัตติเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน
- (๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่สิ้นสภาพ เลิก หรือยุบตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลืออยู่ภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรครักไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรครักไทย จำนวน ๑๕ คน คือ

๑. พลเอก อภิชาติ พิณสายแก้ว	หัวหน้าพรรค
๒. พลเอก อังคารศักดิ์ ตีฆ้อง	รองหัวหน้าพรรค
๓. พลโท เปรี้ยว พิณยนิติศาสตร์	รองหัวหน้าพรรค
๔. พลตรี พิเชษฐ์ บุตรวงศ์	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายอภิวิช ทองฤทธิ	รองหัวหน้าพรรค
๖. นายอัมรินทร์ นาคณัฐเศรษฐ์	รองหัวหน้าพรรค
๗. นายวิชัย อุดมสมบูรณ์ดี	เลขาธิการพรรค

๘. นายธนภฤต ศิริสุนทร	รองเลขาธิการพรรค
๙. นายละเอียด ชาติขัย	รองเลขาธิการพรรค
๑๐. นายฉัตรชัย ปลื้มจิตร	รองเลขาธิการพรรค
๑๑. นางสาวอุไรวรรณ เพชรแอน	เหรัญญิกพรรค
๑๒. นางสาวธัญญกรณ์ รัตนไพศาลสิน	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๑๓. นายภูษิต มิ่งขวัญ	โฆษกพรรค
๑๔. นายดิเรก กลิ่นจันทร์	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายมาตย์ ชุณิกากรณ์	กรรมการบริหารพรรค
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน	

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

อภิชาติ สุข์คานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง